

Introduktion til det Islamiske Uddannelsessystem

Uddannelsen i enhver civilisation, repræsenterer et primært værktøj for at indoktrinere folket med de tanker, deres civilisation er grundlagt på basis af. Og mange nationer har i tidens løb kodificeret den måde, hvorpå ungdommen skal uddannes, og udviklet pensa til at opnå dette. Historien viser os, at når en nation var ved at blive erobret, blev uddannelsessystemet eller pensummet afskaffet og erstattet, for at sikre at de erobrede også blev erobret mentalt. I dag bliver den muslimske verden ydermere tvunget af Amerika til at ændre i sit uddannelsespensum, således at det stemmer overens med dens ideologiske holdninger.

Derfor har de arabiske stater, såsom Saudi Arabien, Kuwait, Jordan og Egypten gennemgået deres pensa under påskud om udvikling og tilpasning til tiden. Og Saudi Arabien gik endda så vidt som at ændre et af de vigtigste religiøse emner i sine skolebøger, nemlig emnet om 'Loyalitet og Afstandtagen' (*al-walaa' wal-baraa*). Og Jordan, Egypten og Kuwait har ligeledes ændret i emner relateret til *Jihad*.

Uddannelsen er metoden til at bevare Ummahs kultur i hjerterne på dens børn, om end det er obligatorisk uddannelse eller ikke-obligatorisk uddannelse. Uddannelsespensummet vil sige den uddannelse, der bliver reguleret af staten, hvor staten er ansvarlig for at implementere den; det ville indebære at fastsætte startalder, studiefag og uddannelsesmetode. Hvorimod den ikke-obligatoriske uddannelse overlades til muslimerne at undervise i den i deres hjem, i moskéerne, via medierne, tidsskrifter osv., dog uden at være underlagt staten. I begge tilfælde er staten dog ansvarlig for at sikre, at tanker og viden (der undervises i), enten udspringer fra det islamiske intellektuelle doktrin eller bygger på det.

Kulturen der undervises vil være afgørende for den korrekte udvikling af nationens ungdom, og ydermere sikre opbygning af de korrekte personligheder. Enhver nations kultur er rygraden bag dens eksistens og overlevelse. På basis af denne kultur grundlægges nationens civilisation, og dens mål og formål i livet bliver defineret. Selve nationen formes af denne kultur i en smeltedigel, således at denne Ummah bliver anderledes end alle andre civilisationer.

Den islamiske kultur er den viden, der bygger på den islamiske '*aqidah*'. Det ville indbefatte studiet af *tawheed*, jura (*fiqh*), tolkning (*tafseer*) af Qur'anen, og de profetiske traditioner (*ahadeeth*). Kulturen ville også indbefatte alle regler relateret til forståelsen af disse felter såsom viden om *ijtihad* (retslig anstrengelse), det arabiske sprog, klassificeringen af de profetiske traditioner (*mustalah al-hadeeth*), og viden om jurafundamentterne (*usool*). Alt dette er den islamiske kultur, idet de alle sammen oprindeligt kommer fra den islamiske '*aqidah*'. Den islamiske Ummahs historie (*tarikh*) er ligeledes del af denne kultur, på grund af hvad den indeholder af begivenheder og hændelser i forhold til sin civilisation (*hadbara*), berømtheder (*rijal*), ledere (*umara*), og retslærde (*ulema*). Og præislamisk arabisk poesi er også del af den islamiske kultur idet dette felt indeholder beviser som hjælper os med at forstå det arabiske sprogs ord og syntaks og dermed afhjælper foretagelsen af *ijtihad*, *tafseer* af Qur'anen og forståelsen af *ahadeeth*.

Ummahs kultur skaber individernes personlighed. Den former individets intellekt (*'aqliyyah*), og måden hvorpå han bedømmer ting, udtalelser og handlinger, ligesom den former hans tilbøjeligheder (*miyyool*), hvormed den overordnet påvirker hans mentalitet, disposition (*nafsiyyah*) og adfærd (*sulook*). Så bevarelsen og udbredelsen og Ummahs kultur i samfundet, er blandt den islamiske stats hovedopgaver. I historien opdragede Sovjetunionen sin ungdom med den kommunistiske kultur, og forsøgte at forhindre enhver infiltration af kapitalistiske eller islamiske tanker i sin kultur. Hele vesten opfostrede sine børn med den kapitalistiske kultur, som bygger på en adskillelse mellem religion og stat. Den organiserede og grundlagde sit liv på dette fundament, og førte krige - ligesom den gør idag - for at hindre den islamiske kultur i at indtrænge dens doktrin og kultur. Den islamiske stat tog sig for at indplante den islamiske kultur i sine børn, og hindrede enhver der kaldte til en anden tanke, som ikke bygger på den islamiske '*aqidah*'. Denne islamiske stat vil bære sin kultur til andre stater og nationer via *da'wah*. Dette vil fortsætte, indtil Allah ﷻ arver denne jord, og hvemend der beboer den (dvs. indtil Dommens Dag).

Blandt de vigtigste garantier for bevarelsen af Ummahs kultur er, at dens kultur bliver indprentet i hjerterne på dens børn og nedfældet i bøger, udover at Ummah har en stat, som regerer over den, og varetager dens affærer ifølge de regler og paragraffer, der udspringer fra denne kulturs intellektuelle grundlag.

Nedenfor er et kort overblik over hvordan Islam, og en fremtidig Khilafah stat, ville tage sig af uddannelsen af dens befolkning.

- Den islamiske *'aqidah* udgør grundlaget, hvorpå selve uddannelsespolitikken er bygget. Pensummet og uddannelsesmetoden er designet til at forhindre afvigelser fra dette grundlag. Altså er uddannelsessystemet i Islam sammensat af alle de shariamæssige regler relateret til uddannelsespensummet. De shariamæssige regler relateret til uddannelsen udspringer fra den islamiske *'aqidah* og de har shariamæssige beviser, såsom studieemnerne og adskillelse mellem mandlige og kvindelige elever. Undervisningsmetoderne er i realiteten tilladte midler og måder, som Islam betragter som gavnlige i implementering af systemet og opnåelsen af dets mål. De er verdslige anliggender, som er underlagt udvikling og ændring i forhold til hvad der virker mest passende, for at implementere de shariamæssige regler relateret til uddannelse og nationens basale behov. De kan blive adopteret fra eksperimenter, eksperter, undersøgelser eller andre nationer.
- Formålet med uddannelse i Islam går ud på at forme den islamiske personlighed i tænkning og adfærd. Derfor skal alle fag i pensummet vælges på dette basis.
- Uddannelsens endelige mål er at producere den islamiske personlighed og give folk viden relateret til livets affærer. Undervisningsmetoder iværksættes for at opnå det mål; enhver metode, der fører til andet end det mål bliver forhindret.
- I Islam skelnes der imellem de empiriske videnskaber såsom matematik og de kulturelle videnskaber såsom psykologi, sociologi og lovgivning. De empiriske videnskaber og alt hvad der er relateret til dem bliver undervist i forhold til Ummahs behov, og begrænses ikke til noget uddannelsesniveau. Og de kulturelle videnskaber bliver undervist på både primære og sekundære niveauer ifølge en specifik metode som ikke modstrider Islam. I højere uddannelser studeres de kulturelle videnskaber ligesom andre videnskaber forudsat at de ikke fører til en afvigelse fra den fremlagte politik, og selve målet med uddannelse. Dette er fordi psykologi besvarer spørgsmål, såsom menneskets opsætning og folks adfærd, sociologi besvarer spørgsmål om hvorfor samfundet opfører sig på en bestemt måde, og lovgivningen giver løsninger til menneskets problemer fra kilder, som ville være forskellige alt efter pågældende nations trossystem.
- Den islamiske kultur vil blive undervist på alle uddannelsesniveauer. I højere uddannelser vil særlige institutioner blive tilskrevet de forskellige fag såsom medicin, ingeniørarbejde, fysik osv.
- Bestemte fag kræver en sondring, fordi de kan være forbundet til fremmed kultur, altså kunne kunst og håndværk være relateret til videnskab såsom handel, navigation og landbrug. I sådanne tilfælde vil de blive studeret uden restriktion eller forbehold. Men kunst og håndværk kan også være forbundet til fremmed kultur og påvirket af et særskilt livssyn såsom maler- og billedhuggerkunst. Hvis det livssyn modstrider det islamiske livssyn, så adopteres den slags kunst og håndværk ikke.
- Den islamiske stat vil adoptere et pensum; det vil ikke være tilladt at undervise i et andet pensum end statens pensum. Hvis de ikke er udenlandske, tillades privatskoler, så længe de adopterer statens pensum og oprettes på basis af statens uddannelsespolitik, og opfylder de uddannelsesmål, som staten fastlægger. Undervisningen i den slags skoler skal ikke sammenblande mellem mænd og kvinder, om end for elever eller lærere; de bør ikke være særegne for en bestemt *deen*, *madhab*, race eller hudfarve.
- Det er en forpligtelse for den islamiske stat at undervise ethvert individ, mand eller kvinde, i de ting som er nødvendige for livets kørsel. Dette skyldes en overflod af beviser, der gør menneskets søgen efter viden obligatorisk. Det vil blive gjort obligatorisk for hele ungdommen og desuden givet gratis på de primære og sekundære uddannelsesniveauer. Staten bør, såvidt den evner det, give alle og enhver muligheden for at fortsætte en højere uddannelse gratis.
- Den islamiske stat skal sørge for midlerne til udvikling af viden såsom biblioteker og laboratorier, foruden skoler og universiteter, for at gøre dem der ønsker det istand til at fortsætte deres undersøgelse indenfor de forskellige vidensfag, såsom *fiqh*, *hadith* og *tafseer* af Qur'anen, tænkning, medicin, ingeniørarbejde og kemi, opfindelser og opdagelser osv. Dette gøres for at skabe en mangfoldighed af *mujtabideen*, strålende videnskabsmænd og opfindere.
- Da Islam ikke har nogen ophavsret og patenter, så snart en bog er blevet trykt og udgivet, har ingen retten til at reservere udgivelses- og trykrettighederne; dette inkluderer forfatteren. Men hvis bogen ikke er trykt og udgivet, og således stadig er en idé, så har ejeren retten til at tage betaling for at overdrage disse idéer til offentligheden, ligesom han kan tage betaling for at undervise i dem. Således kan enhver oprette en avis, journal eller tidsskrift. Dette vil sikre at tænkning udvikles.